

ESCENA 1

Un menjador d'un pis molt humil. La família ha acabat de sopar, i fan un cafè, asseguts al sofà. Mentre parlen el fill recull la taula amb desgana.

MARK: I tro és NUVESKRUGEN!

Tots riuen.

RAMON: Molt bona, aquesta!

MARIONA: Jo me'n sabia d'aquests però no els recordo.

MARK: A mi és que me n'explica tothom...

ROC: Jo sé el típic, el de follar, KAMASKRUGEN.

MARIONA: Roc, per favor..

MARK: Ai, estic ben tip, he sopat molt bé.

AINA: El meu pare quan s'hi posa, s'hi posa.

MARK: I m'hi sento a gust, en aquest pis.

MARIONA: Ai, que és maco.

AINA: El pis no és res de l'altre món.

MARK: És un pis diferent.

RAMON: Ara no sé si és positiu o negatiu, això que dius...

MARK: Molt positiu! El Maheso, que és un profe meu de la uni,

AINA: Que li encanta...

MARK: ...diu que en aquest món, hi ha mooolts pisos, més que persones gairebé i que quan en dissenyem un, hem de lluitar perquè sigui diferent de tota la resta. I aquest ho és. Té aquest menjador, amb aquesta forma estranya, té unes finestres molt grans, i té una cosa vital que no té la casa dels meus pares: llum.

MARIONA: De llum no ens en falta, no.

MARK: La llum és una de les coses que més marquen l'estat anímic de les persones. Aquest pis té unes condicions ideals per ser feliç. El Maheso sempre parla d'aquestes coses: de com afecta l'espai a l'estat anímic. I els espais separats en dues plantes, com a casa meva, creen sensació de desprotecció. Les finestres a l'exterior, que aquí en teniu a totes les habitacions ajuden a evitar l'angoixa

MARIONA: La finestra de l'habitació de l'Aina dóna al celobert.

MARK: Això no ho sé. Com que és un espai que em té vetat.

RAMON: Tens unes coses, nena... Ensenya-li l'habitació.

AINA: Ja n'hem parlat ell i jo. Aviat li ensenyaré.

MARK, enamorat: Sí...

AINA i MARK es fan un petonet.

MARK: Bé, us deixo que teniu feina.

MARIONA: Com era... Auf...

MARK: Auf wiedersen! Però en aquest cas, és millor Bis «spet».

RAMON: Què vol dir?

MARK: Implica que ens tornarem a veure. Seria... Fins aviat.

MARIONA: Ai, que maco que ets...

RAMON: Són les onze, jo vaig a preparar-me.

ROC: Sí, jo també o farem tard.

RAMON: Bis «spet», Mark.

MARIONA: Bis «spet». M'ha agradat molt conèixe't.

RAMON, MARIONA i ROC surten. Copets a l'espatlla a MARK...

MARK: I a mi a vosaltres. Auf wiedersen!

AINA i MARK queden sols.

MARK: Molta sort per aquesta nit. M'encantaria veure un consell familiar en directe.

AINA: No és res de l'altre món. Fa bona pinta, la cosa, m'ha semblat que el meu pare somreia una mica quan he parlat de l'habitació.

MARK: Ah, sí! Va, deixa'm quedar a veure-ho.

AINA: No, no, no. No puc, ho sento.

MARK: Està bé. Però si mai ets presidenta m'hi deixaràs quedar?

AINA: No, home, no! La llei només permet que siguin presidents el papa o la mama.

MARK: De seguida que sàpigues alguna cosa...

AINA: Si surt el tema abans de la pausa, et truco.

MARK i AINA es fan un petó.

MARK: Quan tinguis l'habitació nova, l'haurem d'estrenar.

AINA: Me'n moro de ganes.

Es fan un altre petó. Apareix ROC ben pentinat, instal·la l'ordinador.

ESCENA 2

Enllaçada de la 1

ROC: Són les onze.

MARK, a AINA: Jo me'n vaig.

El noi surt.

AINA: No calia ser *borde*.

ROC: Només he dit «són les onze» i són les onze, no?
S'ha molestat el teu «amiguet»?

AINA, antipàtica: Deixa'm en pau

ROC, divertit: Que no.... (*folleu*) gaire amb el Mark?

AINA: Preparem això que avui tenim molta teca per
parlar.

ROC: Jo a les dotze tinc assaig. A veure si no s'enrotllen
gaire.

Roc deixa la carpeta damunt la taula i ell i l'AINA posen totes les cadires enmig de l'estança, en semicercle. Entra la MARIONA amb una carpeta.

MARINA: Perdoneu els segons de retard.

ROC: No passa res.

Entra el RAMON precipitadament.

RAMON: Departament d'informàtica, has portat l'ordinador?

ROC: Està tot a punt.

Tots seuen. El RAMON agafa la seva cadira i l'enretira una mica de la resta.

RAMON: Us passo primer l'acta del darrer dia. Agafeu-ne un i passeu la resta. Si no hi ha esmenes sobre això, passarem als punts previstos per avui.

ROC: Per mi tot correcte.

AINA: Per mi també.

RAMON: Marionna?

MARIONA: Correcte.

RAMON, a la MARIONA: Aprovat.

La MARIONA li passa un paper perquè el signi. El RAMON el signa.

RAMON: Sense més preàmbuls passem a l'ordre del dia.
Agafeu-ne un i passeu la resta.

Els fills ho fan. Tots s'ho miren.

AINA: Està bé aquest document???

RAMON, *mentre s'ho mira:* No és l'ordre del dia d'avui?
Sí. Sí que ho és.

AINA: No hi falta cap punt???

RAMON: No.

AINA: I la meva...???

RAMON: Per favor, precís i preguntes al final del Consell.
Podeu seure. A veure, el primer punt de l'ordre del dia és l'aprovació dels torns de neteja que us vaig passar per mail.

MARIONA: Jo tinc una esmena.

RAMON: Digues.

MARIONA: Tinc torn de recollir cuina el dimecres nit, i el dijous faig torn de matí a l'hospital. Encadananaré la neteja de la cuina amb la neteja de l'hospital. Demano que en Roc em canviï el torn de rentar plats de dimecres a dijous.

RAMON: Roc, tens inconvenient?

ROC: Jo no he tingut temps de mirar-m'ho.

AINA: Com sempre.

ROC: Però m'hi adapto.

RAMON: La resta teniu alguna esmena sobre els torns de neteja? Doncs passem a la votació. Vots a favor dels torns proposats?

Tots aixequen una cartolina verda.

RAMON: Vots en contra?

Ningú aixeca la mà.

RAMON: Abstencions?

Ningú aixeca la mà.

RAMON: Aprovat! Molt bé, segon punt de l'ordre del dia. Em complau comunicar-vos que ja la tenim aquí...

MARIONA: Sí???

RAMON: He sentit rumors que la família volia això i presidència ha fet un esforç per tirar-ho endavant...

AINA: El què?

MARIONA: Què ha de ser??? Em fa una il·lusió Ramon, la podem veure?

RAMON: Si us dic que la tenim aquí és perquè la podem veure.

RAMON treu del seu maletí, amb un cert misteri, una capsa. Obre la capsa i de dins treu un ipad.

ROC: Brutal, papa, *mola* molt.

MARIONA: S'han d'estipular els torns per utilitzar-la.

RAMON: Posa-ho a l'ordre del dia. Després els farem.

ROC: A la nit la puc tenir a la meva habitació?

MARIONA: He dit que s'han d'estipular els torns.

ROC: Dic quan tothom estigui dormint.

RAMON: En parlem, Roc.

AINA: Però que no teníem problemes de pasta???

RAMON: Això és una inversió. Tu saps la quantitat de coses que pot fer aquest trasto? Pots mirar pel·lícules, pots llegir, pots escoltar música, pots jugar, hi ha infinitat de jocs, d'estratègia, pneumotècnics, de paraules, d'atzar, de cartes... Oci barat, que és el que necessitem en aquests moments.

AINA: I per què no ho hem votat, això?

ROC: Això no es vota. És de la partida d'oci general, presidència s'encarrega de distribuir els diners.

AINA: És una *gilipollada* gastar els diners d'aquesta manera.

RAMON: Aina, per favor, controla el vocabulari a les reunions.

AINA: Perdó.

RAMON: A més, Presidència ha adquirit la tableta com a compensació perquè he estat fent números i per desgràcia ha arribat el moment.

MARIONA: No...

RAMON: Sí.

MARIONA: Retallades a oci.

RAMON: Hem de retallar d'alguna banda, i evidentment abans és l'oci que l'alimentació o la sanitat. Per tant, entrem en el punt tres de l'ordre del dia, que són les retallades en la partida d'oci. He intentat ser equitatiu i treure una sola activitat per persona. En Roc es queda sense la inscripció al gimnàs.

AINA: Però si no hi va mai!!!

RAMON: A mi això tan me fa. Pagar-lo, el pagàvem igualment i ara el deixarem de pagar. Mariona per tu queda suprimit el curs de *patchwork*.

MARIONA: És l'única activitat que em queda!

ROC: Estem tots igual.

RAMON: Aina, et suprimim l'abonament de la filmoteca.

AINA: A la merda!

RAMON: I respecte a mi, m'he suprimit tots els capricis alimentaris.

MARIONA: Això no és oci.

RAMON: Ja sé que no és oci pròpiament dit, però és que jo d'oci en faig poc. S'han acabat les cerveses d'importació, els iogurts de marca, els gelats, i totes aquestes coses. A partir d'ara m'ho compraré tot de marca blanca. Us passo un full perquè comproveu que la despesa de cadascun és proporcional. Bé, el que li he tret a l'Aina és una mica més barat que el de la resta, per això la Mariona, el Roc i jo rebrem cada mes, com a compensació, un ingrés extra d'un euro amb 40 cèntims.

AINA: Perfecte, a sobre vosaltres cobrareu!

ROC: Per favor! Feu els vostres precís i/o preguntes al final del consell, quan us sigui atorgat el torn de paraula.

AINA: N'estic fins als nassos!

ROC: Què fots? Estem en mig d'un consell! El protocol diu...

RAMON: Nois, el quart punt de l'ordre del dia és la xerrada del divendres d'aquest mes. Va, Aina, que això t'agradarà. Com tots sabem, l'Aina té una parella fixa. En primer lloc, dir-te que ens ha agradat molt aquest noi.

AINA: Ja m'ho has dit abans.

RAMON: T'ho vaig dir com a pare. Avui t'ho dic com a President. M'agrada. I bé, com que tenim aquesta novetat familiar, he pensat que la xerrada d'aquest divendres, la podríem dedicar al món de la parella. Farem el visionat de la pel·lícula *Thelma i Louise*, i després farem cinefòrum i parlarem del que s'escaigui. Roc, et pots encarregar de localitzar la pel·lícula?

AINA: No cal.

ROC: La tens tu?

AINA: No cal que fem cap xerrada.

ROC: Però si a tu t'encanta el rotllo de les xerrades de divendres.

AINA: Però no cal, he dit!

RAMON: Sí que cal. Podem parlar de les coses que et preocupen, del rol de l'home i la dona en una relació....

AINA, aixecant-se: NO VULL, NO VULL I NO VULL!!!

Tots tres queden desconcertats.

ROC: Aquesta nena està fatal!

AINA: No vull fer cap xerrada sobre el Mark!!!

MARIONA: Carinyo, què passa? Que us heu barallat?

AINA: NO!